कोऽर्हति स्पर्द्धितुं। ब्रह्मन्देवास्त्वयस्त्विꣳशत्। ब्रह्मन्निद्र-प्रजापती। ब्रह्मन् ह विश्वा भूतानि। नावीवान्तः समाहिता। चतस्रआशाः प्रचरन्त्वग्नयः। इमं नो यज्ञं नयतु प्रजानन्। घृतं पिन्वन्नजरꣳ सुवीरं ॥ १० ॥

ब्रह्म समिद्भवत्याहुतीनां। आ गावोअग्मन्नुत भद्रमक्रन्। सीदन्तु गोष्ठे रणयन्त्वस्मे। प्रजावतीः पुरुरूपा इह स्युः। इन्द्राय पूर्वीरुषसो दुहानाः। इन्द्रो यज्वने पृणते च शिक्षति। उपेद्ददाति नस्वं मुषायति। भूयो भूयो रयिमिदस्य वर्द्धयन्। अभिन्ने खिल्ले निदधाति देवयुं। न तानश्नन्ति न ताअवी ॥ ११ ॥

गावो भगो गाव इन्द्रो मेअच्छात्। गावः सोमस्य प्रथमस्य भक्षः। इमा या गावः सजनासइन्द्रः। इच्छामीद्धृदा मनसा चिदिन्द्रं। यूयं गावो मेदयथा कृशं चित्। अश्लीलं चित् कृणुथात् सुप्रतीकं। भद्रं गृहं कृणुथ भद्रवाचः। बृहद्वोवय उच्यते सभासु। प्रजावतीः सूयवसꣳरुशन्तीः। शुद्धाअपः सुप्रपाणे पिबन्तीः ॥ मावस्तेन ईशतमाघशꣳसः। परिवो हेती रुद्रस्य वृज्याः। उपेदमुपपर्चनं। आसुगोषूपपृच्यतां। उपर्षभस्य रेतसि। उपेन्द्र तव वीर्य्ये ॥ १२ ॥